

ползува отъ всички сокове. Щомъ ржата се отсъче, тя се отдѣля отъ тѣлото, не може да се ползува отъ соковатѣ му и започва да се развали, да мирише. До тогава, до като имашъ въ себе съ миръ, една непоколебима вѣра, ще имашъ свѣтлина, знание, ще имашъ една интелигентност; докато имашъ Истината въ себе си, ще имашъ свобода; докато Любовта царува въ тебе, ти ще имашъ животъ, ще бѫдешъ свѣрзанъ съ Бога. Когато твоята любовь почне да се разколебава, животъ ти се намалява и свѣтлината ти става мъжделява; когато се усъмнишъ въ Истината, свободата ти се ограничава, и ти изпитвашъ едно голѣмо стѣснение. Ако ти не се пазишъ, може да се откажнешъ отъ Бога и да изгубишъ живота си. Въпросътъ е, че любовта къмъ Бога дава разширение на душата и обичъ къмъ всички хора. Азъ не ви говоря за тази любовь, която вие знаете. Нѣма да се спирамъ да ви обяснявамъ различията между Божията и човѣшката любовь, но казвамъ, че човѣкъ трѣбва да проучи човѣшката любовь въ всички нейни проявления. Вие сте я опитвали въ всичките ѝ проявления, нѣма какво да я опитвате сега. Има една Любовь, която не сте опитали, тя е Божествената. За да я опитате, вие ще минете прѣзъ живота на Христа. Сега мнозина отъ васъ ще кажатъ: ама нѣма ли другъ путь? — Нѣма другъ путь въ свѣта. Този е единствениятъ путь, на който сѫ сложени много мѫжнотии и прѣпятствия, за всички души, и който прѣодолѣе всички тия иѣчнотии и прѣпятствия, той ще придобие всички блага. И Богъ опитва всички хора, дали тѣ сѫ възприели Неговата Любовь. Псалмопѣвецъ казва: „Опитай ме, Господи,